

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

De la necessitat de fer política

La democràcia necessita contraposició i alternatives

Les enquestes d'opinió i la millor, i més fiable de les enquestes, el contacte amb els andorrans en trobades informals al carrer, ens fan adonar que hi ha una mena d'allunyament de la política. Els ciutadans i les ciutadanes acaben de manifestar –en l'enquesta Observatori del Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans del primer semestre del 2017– que estan cada cop més allunyats de la política i que observen amb preocupació la situació.

En l'Observatori fet públic el dia 6 de juliol, la preocupació per la situació política i el fet que la situació econòmica de la majoria no és pas millor que fa un any no porta pas els enquestats a assumir un compromís polític, a mullar-se per defensar la millora d'Andorra.

Sembla que la confusió que promou DA no indigna sinó que més aviat genera passivitats i fa desconnectar la ciutadania de l'acció política.

Els qui tenen l'encàrrec de resoldre els afers que amoïnen la gent no ho fan. La gent ha patit retallades en la seva vida i en els seus drets, té dificultats per a l'educació dels joves, li costa d'arribar a final de mes, veu com els seus fills són contractats per mesos o per dies. I què troba quan mira als qui la representen o hi recorre suplicant? En veu uns instal·lats en el seu món feliç d'estadístiques venturoses i que neguen les dades de Càritas. I en veu d'altres immersos en interminables estratègies per conservar o guanyar el poder. Tots

al marge del que passa i es pateix al carrer.

Escrivia Joan Francesc Mira a *El Temps*, el setmanari del País Valencià, que els grecs “no solament van inventar la polis, és a dir, l'Estat amb una estructura formal i representativa, sinó la reflexió sobre la polis: la teoria política”.

Es discuteix si *política* i *poder* són sinònims. No ho eren pas en temps d'Aristòtil. I som molts els que pensem que tampoc avui s'haurien de presentar com a mots amb significació idèntica.

La gent ha patit retallades en la seva vida i en els seus drets

Necessitem la política com a capacitat de canviar les coses

En la darrera reunió del consell nacional d'SDP, el primer de juliol, vam encetar un debat sobre la necessitat que la gent s'impliqui més en l'acció política, en la vida de la polis. Que no siguin només “simpatitzants” sinó que esdevinguin “militants”, ens deia el company Michel Vinuesa, de la Fédération de la Haute Garonne del PS francès.

Efectivament, l'acció política pot ser diversa i, com tot en la vida, pot tenir graus i escales.

L'acció política és sovint suport a opcions ideològiques, i també –torno a citar Joan Francesc Mira– “és afiliació, opinió o simple exercici del vot, sense cap intenció d'integrar-se de fet en els grups que exerceixen o aspiren a exercir realment el poder. L'acció política és participació en rituals, adhesió activa a determinats símbols del conjunt de la societat o d'una part o sector, aplaudiments, crítica o protesta”.

L'important, el necessari si volem fer viure la nostra democràcia constitucional, és expressar activament una presa de posició relacionada amb un projecte col·lectiu que hom pretén, que hom voldria, que fos assumit, aplicat o respectat des del poder.

La democràcia necessita contraposició i alternatives que permetin a cadascun de nosaltres poder triar una opció quan hi hagi eleccions.

El debat entre opcions contraposades permet la formació d'una voluntat majoritària i l'existència d'una oposició que treballa per ser alternativa. Aquesta és la clau de la nostra democràcia constitucional.

Si la contraposició esdevé gairebé imperceptible apareix el desencís i la passivitat. I no ens podem resignar. Recordem aquella reflexió de Nathan que els mals polítics són elegits per bons ciutadans que no van votar.

Necessitem la política com a passió, com a capacitat de canviar les coses.